

VAISENHUSIANERBLADET

UDGIVET AF FORENINGEN:

„DET GODE MINDE“

Nr. 7.

København, April.

1903.

Agerbundsens

af Vilh. Bomholtz.

NATTEN mellem den 4de og 5te September sidste Aar døde *William Ferdinand Agerbundsens* efter et ganske kort Sygeleje i en Alder af 67 Aar.

For os, de nulevende Medlemmer af »Det gode Minde«, staar Agerbundsens joviale Skikkelse med det uopslidelige Humør, det aldrig svigtende Vid og Lune, saavel i Alvor som i Skæmt, og den kammeratlige Venlighed og Tjenstvillighed overfor gamle og unge jo endnu i saa friskt Minde, at det blotte Syn af hans kendte Træk sætter os i Stemning og genkalder hans Færden blandt os i vor Erindring. Alligevel tør det forudsættes, at nogle Optegnelser om denne mærkelige Mand, som har haft en saa mægtig Betydning for vor Forening som til Dato ingen anden, ville være velkomne for de ældre som en Erindring om ham, og stille ham for de unge som et lysende Eksempel paa, hvorledes en Vajsenhusianer bør tænke og handle, naar der skal udrettes noget stort og godt i Vajsenhusets Aand. Thi Kærlighed til og Taknemmelighedsfølelse mod sin gamle Skole var tidlig og silde det stærke Motiv, der bar hans varme Hjertes Indskydelser frem til Handling, — og hvor skulde man vel finde et bedre Sted til at anerkende hans Fortjenester end i det

Blad, som vil gaa rundt til saa mange som muligt af hans Skolekammerater.

* * *

Agerbundsens fødtes den 16. November 1834 i Larsbjørnsstræde, hvor Faderen havde Barberstue. Fadereh, som var en begavet, fremadstræbende Mand, brugte den Tid, hans Forretning levned ham, til at studere Lægevidenskaben, og det med saadan Flid, at han, som jo var ganske uden akademisk Fordannelse, fik Eksamen og Testimonium som Cand. medicinæ et chirurgiæ med Ret til at praktisere, en Art Læger, som nu ikke mere kendes. A. var vistnok den sidste, der fik denne Eksamen. Han praktiserede nogle Aar, men Kaarene var smaa, og læste stadig videre, opnaaede endogsaa at blive Distriktslæge i Helsingør i 1842; men Ud nævnelser naaede ham desværre først paa Frederiks Hospital, hvor han da laa syg af en heftig Brystbetændelse — Dagen efter hans Død.

Straks efter Faderens Død kom Agerbundsens i Vajsenhuset, hvor han var en opvakt, flittig og pligttopfyldende Dreng, som stadig fik Ros for sin Opførsel og viste sig i Besiddelse af saa gode Evner, at nulevende Skolekammerater af ham mener, at dersom Vajsenhusets Skoleundervisning den Gang havde staaet paa det høje Trin som nu, vilde der utvivlsomt være bleven sørget for, at han havde

kunnet komme til at studere. Det blev der jo imidlertid ikke noget af.

Moderen, som sad med 3 Børn, underviste i københavnske Asyler som Vikar for ferierende Lærere, men maatte for at ernære sig og Børnene ogsaa paatage sig Syning, og dette blev for en Sadelmager, hvorved Sønnen fik det første Indblik i sin senere Profession.

Hans Arrangementstalent viste sig tidligt. Paa Tørreloftet i Huset, hvor Familien boede, gav han mod billig Entré (1 Skilling Personen) Teaterforestillinger etc. for Skolekammerater og andre Honoratiores fra Huset og Nabolavet. Bl. a. skulde der engang være Cirkusforestilling i Gaarden, hvis Clou var et Nummer udført af to Katte, til hvilke han havde syet prægtige Seletøjer. Dressuren maa alligevel ikke have været fuldkommen, thi da Kattene skulde optræde, gjorde de Strike og forsvandt begge to i en Haandevending i et højt Træ, der stod i Gaarden, og da de efter nogle Dages Forløb atter viste sig, var naturligvis de kostbare Seletøjer borte — for bestandig. Om Direktøren ovenikøbet blev udpebet, melder Historien ikke noget om; men man ser, at det heller ikke den Gang var ublandet Glæde at være Teaterdirektør og -instruktør.

Efter Konfirmationen kom Agerbundsens i Lære hos Sadelmager Eckert i Kompagnistræde, hos hvem han ogsaa arbejdede som Svend i 6—7 Aar, lige til den Dag han etablerede sig. Han gjorde Mestestykke og »vandt Borgerskab« i 1862, efter et Aarstid i Forvejen at have giftet sig,

Fra en yderst tarvelig Begyndelse, det var en lille Butik med eet Værelse og Køkken til Behoelse, arbejdede Agerbundsens sig ved Flid, Dygtighed og ikke mindst ved den herlige Gave, han besad: ved Elskværdighed og dog Bestemthed at kunne vinde alle, op til en højt agtet Stilling i sit Fag. Han var den første, der med Energi kastede sig over Rejsetøjsbranchen, som jo ved de senere Tiders Rejsemani har udviklet sig mægtigt; da denne Del af hans Fag imidlertid efterhaanden blev stærkt gennempløjet af Konkurrencen, slog han, for hvem det solide, og ogsaa lidt dyre Arbejde var Bestræbelsen, sig i de senere Aar mere paa Møbel- og Dekorationsfaget. Ogsaa heri viste han sin Duelighed; man kunde altid hos ham være sikker paa at faa det solideste, og ogsaa smagfuldt Arbejde.

Blandt sine Fagfæller var Agerbundsens ualmindeligt afholdt og højt skattet. Han var i en Aarrække Medlem af Lavbestyrelsen, indtil hans tiltagende Tunghørighed tvang ham til at frasige sig sin Plads,

og han var Fagets Repræsentant i Haandværkerbanken. Hans kæreste Virksomhed dér var dog hans Hverv som Administrator for Sadelmagernes Stiftelse, og han opnaaede paa sine sidste Dage endnu den Glæde, trods sin Sygdom, at kunne komme til at tale med enhver især af de gamle, som fra den gamle Stiftelse, hvor han saa ofte besøgte dem og var fortrolig med alle deres Smaasorger og -glæder, var flyttet ud i den nye prægtige Bygning, Lavet i Fjor rejste ved Østre Fasanvej. Han vilde se dem og kørte derud, dødssyg som han var — faa Dage før sin Død.

Men allerkærest var ham dog hans Arbejde, naar han kunde finde Lejlighed til at komme sine Skolekammerater til Hjælp og Nytte; deri hans utrættelige og enestaaende Arbejde i Foreningen »Det gode Minde«.

I Haab om ikke at trætte Læserne, skal jeg derfor gaa nærmere ind paa denne Del af min uforglemmelige Vens Liv.

(Forts.)

Forstander Gandrups Fond

er stiftet med det store og smukke Maal for Øje at skaffe Foreningens Medlemmer eget Tag over Hovedet. Naar de unge Mennesker ved 18—19 Aars Alderen forlader det Hjem, Forstanderen saa elskværdigt og forstaaende har dannet for dem, og de ganske naturligt søge til »Det gode Minde«, saa bør de komme i »Det gode Minde«s eget Hjem, og ikke i et Restaurationslokale.

De Lokaler, vi som Regel er henvist til, byder os saa lidt af Hygge og Velvære; vi er her afhængig af saa mange Forhold, og ofte er vi ikke os selv. Vi skal have et hyggeligt Hjem, hvor der er rart og ugenert at komme, og hvor alt minder os om vor kære gamle Skole og om de Mænd, som har villet os saa uendelig meget godt.

Opførelsen af en Foreningsbygning med Festsal, daglige Lokaler o. s. v. koster naturligvis Penge, og det kan godt være, Vejen er lang; men — Tanken kan realiseres, og Begyndelsen er jo gjort ved det Fond, Forstander Gandrup ved en Gave grundlagde for nogle Aar siden.

Kapitalen er siden da kun stegen til 373 Kr. 75 Øre — men — som Begyndelsen til vor Stiftelse kun var ringe og dog med Aarene bragte et saa smukt Resultat, saaledes haabe vi ogsaa, at Forstander Gandrups Fond ved velvillige Gaver maa vokse sig stort og maa blive til Glæde og Velsignelse for enhver Vajsenhusianer.

Vi tillader os derfor at opfordre alle, der interesserer sig og har Tanke og Hjerte for denne vor Sag, til at

yde et Bidrag, stort eller lille, saa at vi om kortere eller længere Tid kan begynde at føre denne kære Tanke ud i Livet.

Kassereren, Hr. Grosserer Emil Warthoe, saavel som enhver af den øvrige Bestyrelse modtager med Tak Bidrag.

Bestyrelsen.

VAISENHUSIANA.

Søndag den 29. Marts gik vor Dilettantkomedie »Abe-katten« over Bræderne i den store Sal ovenover vore daglige Lokaler ved Nørrevold.

Den havde jo ladet vente lidt paa sig og kostet Del-tagerne en Del Hovedbrud, men blev til Gengæld en afgjort Succes for »rød Lygte«.

Herr *Poul Andersens* fine Foredrag af nogle Violin-soloer og Herr *Anders Andersens* skattede Røst i Heises »Middelalderlige Sange« dannede den smukkeste Indled-ning til det højtidelige Øjeblik, da Tæppet gik op for det snart berømte »Dyr«.

At fremhæve enkelte af de fem Rollehavende vilde kun være Uretfærdighed mod de andre; man mærkede snart, at samtliges Lyst og Flid havde ført til dette smukke Resultat, for hvilket vi dog ogsaa med Taknemmelighed maa give den elskværdige Instruktør Herr kgl. Skuespiller *Vald. Kolling* den skyldige Ære.

I og for sig maa det jo ikke være saa vanskeligt at spille Elsker overfor en saa sød og nydelig »Margrethe« som Frk. *Agnes Bach* (især naar man ser saa godt ud som Herr *Torp*), og man forstaaer saa godt, at Herr *Johs. Jørgensens* rare, gamle »Ole« blev saa lun og lystig mellem to saa prægtige Karrikaturer som Fru *Rolunds* »Kalkun-frøken« og Herr *Frode Christensens* abeagtige »Natur-fusker«. Naar en saa besindig Suflør som Herr *Aage Rolund* holdt Forestillingens Traad i sin Haand, var det jo udelukket, at nogen af de agerende kunde tabe den; naa, og endelig Sangene — ja, det var jo Herr *Robert Møller*, vore improviserede Ballers elskværdige Pianist, der passede Tangenterne.

Da Bifaldets Brus omsider hændede, begav den talrige Tilskuerskare sig ned til »Underverdenen«, d. v. s. vore sædvanlige Lokaler i Stueetagen, hvor de »renvaskede« Aktricer og Aktører og øvrige medvirkende styrkede sig ved noget delikat Smørrebrød i Bestyrelsens Skød, medens snart efter Orkestrets Toner kaldte de sløjfeprydende Helte frem til Aktion paa »de bonede Brædder«, Arm i Arm med »Det gode Mindes« smukke, elskværdige Damer.

Kort sagt: et livligt og stilfuldt Bal sluttede sent denne mindeværdige Aften.

Tirsdag den 31. Marts afsluttedes Vajsenhusets Ek-samen med en Musik- og Sangpræstation. Denne afholdtes i Gymnastiksalen, der var fyldt til sidste Plads, ligesom flere af Direktionens Medlemmer var til Stede.

Det var som sædvanlig en Nydelse at høre, hvorledes de smaa Musikere behandlede deres Instrumenter, og at se med hvilken Alvor og Grundighed de under d'Herrer *Larsens* og *Prehns* fortrinlige Ledelse løste de ingenlunde lette Opgaver. Alle Numrene modtoges med stærkt Bifald, og flere af dem maatte paa Forlangende gives da capo.

Torsdag den 16. ds. havde vi Oplæsning af Herr Skue-spiller *Emanuel Larsen*, som foredrog de store Scener mellem Bispen og Hertug Skule af Henrik Ibsens »Kongs-emberne«.

Det fortrinlige Digtværk kunde ikke faa en bedre Fortolker; kun den virkelige Kunstner formaar at lægge

den Sjæl og Varme i sin Fremstilling, hvormed Herr *Emanuel Larsen* den Aften betog os. — Maatte vort Pro-gram steds bringe mange af den Slags Nydelser.

Aftenen sluttede med et hjærteligt Samvær mellem Kunstneren og Bestyrelsen, medens de unge improviserede en lille Svingom.

»Det gode Minde« herved beder om alles rare Nærværelse til overdaadig Fortærelse af Te og »varme Hveder«.

Store Bededags Aften, den 7. Maj Kl. 9.

Medlemmer 1903.

1. Agerbundsens, Otto, Sadelmagermester
2. Agerbundsens, Anna, Frue
3. Ammerup, A., Grosserer
4. Ammerup, Emilie, Frue
5. Andersen, Anders, Maler
6. Andersen, Josephine, Frue
7. Andersen, Axel, Boghandler
8. Andersen, Jacobine, Frue
9. Andersen, Julius, Grosserer
10. Andersen, Elise, Frue
11. Andersen, Otto, Assistent i Østasiatisk Kompagni
12. Andersen, Poul, Musiker
13. Bach, Agnes, Frøken
14. Bach, Karen, Frøken
15. Bagge, Marie, Frøken
16. Bentzen, Frida, Frøken
17. Bentzen, Julie, Frøken
18. Berg, Ida, Frue
19. Bomholtz, Vilh., Fabrikant
20. Bomholtz, Emilie, Frue
21. Borch, Alfreddine, Frøken
22. Brinkmann, C. A., Grosserer
23. Brinkmann, Mathilde, Frue
24. Burmeister, Carl, Kommis
25. Burmeister, Ingeborg, Frøken
26. Callesen, William, Grosserer
27. Callesen, Bianca, Frue
28. Carlsen, Marie, Frøken
29. Christensen, C. Frøken
30. Christensen, Frode
31. Christensen, Sofie, Frøken
32. Christensen, Vilh., Handelsagent
33. Christensen, Emma, Frue
34. Clausen, Ludvig, Sporvognskonduktør
35. Clausen, Rosa, Frue
36. Dahldorph, Axel, Typograf
37. Dahldorph, Emil, Maskinsmed
38. Dister, Carl, Forvalter
39. Emborg, Ulla, Frøken
40. Eybye, Otto, Kontorist
41. Eybye, Sophie, Frøken
42. Fussing, V. Tømmermester
43. Fussing, Thora, Frue
44. Grundtvig, R. C., Frue

Alle Forenings-Meddelelser sendes til Formanden, Hr. Fuldmægtig *F. Petersen*, Gl. Kongevej 137^a.

Meddelelser til »Vajsenhusianerbladet« sendes enten til Formanden eller til Hr. *Johs. Madsen*, Bernstorffsvej 12 B¹.

Indmeldelse af nye Medlemmer modtages af Bestyrelsen. — Kontingent 50 Øre maanedlig for Medlemmer. — Bidragydende 4 Kr. aarlig.

Villiam Galleesen.

**Kokes
&
Briket
Import**

12. Ved Stranden 12.

== **Lotterikollektion** ==

Jacobine Clausen, f. Hesse (Vaisenhusianer)
Skindergade 42.

Kgl. Hof-Smørhandel

H. Svendsen. (Indehaver: Julius Andersen)
St. Kirkestræde 1. Tlf. 1509.

Fineste Smør - Friskeste Æg
forsendes overalt.

Bemærk: Ved faste Ordre efter denne Annonce gives 4 Øre Rabat
pr. Pd. Smør og pr. Snes Æg.

Det danske Kompagni for Spejl- og Vindues-Polering
„Konkurenten“

Møntergade 16, 1. Sal. — Kjøbenhavn K.

→ Telefon 8447. ←

Indehaver: **MARIUS HANSEN.**

AMYKOS.

Henrik Gahns er den eneste ægte, uovertrufne
som Gurglevand, Saarrantiseptikum etc. Bør findes
i ethvert Hjem. Prishelønnen paa 7 Verdensudstil-
linger. Anbefales af de berømteste Læger.

Faas paa ethvert Apothek og i enhver Material-
handel.

Hoved-Depot:

Tordenskjoldsgade 31.
EMIL WARTHOE.

Thorvald Bergs Eftf.

Indehaver: **SOPHUS JENSEN.**

Børnedragter.

Telefon 3740. Købmagergade 32. Telefon 3740.

M. TRUELSEN,
CONDITOR.

* Specialitet: Isforretning. *
18 • Klareboderne • 18.

Hvorfor ikke spare
50—100 Øre paa enhver Flaske Vin??

Det er en bekendt Sag, at
AUG. ANDERSENS
danske Vine

ikke kan skelnes fra indførte Vine.

De ere absolut de bedste og mest velsmagende.

Faas overalt.

Fabriken „POMONA“, Slagelse.

Telefon 4131

Telefon 4131

ROLUND & Co.

— Østergade 34 —

Møbeludsalg

Tegninger & Overslag leveres paa Anfordring

Værksted: Kong Georgsvej 51

Telefon: Godthaab 452

Vilh. Hansen & Co.
Materialhandel.

Tapet- og Farvehandel.

= Telefon 3017. =

30 Nørrebrogade 30.

København N.